

KOBALT OP GRASLAND

Ir. Ch. H. HENKENS

Instituut voor Bodemvruchtbaarheid, Groningen.

De kobaltoestand van grasland van de zandgronden is aanzienlijk lager dan die van de zwaardere gronden in het westen en langs de rivieren. Speciaal de zuidelijke zandgronden hebben een lage kobaltoestand. In deze streek is de kans op onvoldoende kobaltvoorziening voor het dier groot evenals in de provincie Drente. Ook op de zandgronden in Overijssel en in een groot gedeelte van Gelderland laat de kobaltoestand te wensen over.

Om het kobaltgehalte van de grond op het gewenste niveau (kobalt-azijnzuurgetal groter dan 0,30) te brengen is een bemesting met 2 kg kobaltchloride of kobaltnitraat voldoende. Deze bemesting is voor minstens 4 jaar en soms zelfs voor 10 jaar voldoende. Gemiddeld is de helft van het in mineraalzuur oplosbaar kobalt van koperslakkenbloem oplosbaar in $2\frac{1}{2}$ % azijnzuur. Als de oplosbaarheid in $2\frac{1}{2}$ % azijnzuur door verwerking niet groter wordt, zou dit betekenen dat met een bemesting van ruim 900 kg kobalthoudend koperslakkenbloem hetzelfde resultaat kan worden bereikt als met 2 kg kobaltchloride.

PROEVE VAN EEN PRIJSBEPALING VOOR DIERLIJKE PRODUKTEN OP MEER REELE BASIS

Ir. J. W. H. HEKKING

Rijkslandbouwproefstation, Maastricht

Dierlijke produkten worden meestal uitsluitend gewaardeerd op grond van het gehalte aan ruw eiwit. Soms ziet men een hogere prijs genoteerd per 100 kg en per procent ruw eiwit, wanneer het produkten betreft met een hoog gehalte. Het is echter niet duidelijk welke normen hierbij gelden; of deze hogere prijs slechts wordt bedongen omdat men voor eenzelfde hoeveelheid totaal eiwit minder produkt behoeft te kopen en dus minder onkosten heeft voor emballage, vracht, enz. dan wel of nog andere overwegingen hierbij een rol hebben gespeeld.

De vraag rijst of, zelfs indien men de dierlijke produkten uitsluitend waardeert als eiwitbron, het gehalte aan ruw eiwit wel de juiste basis is voor de prijsbepaling.